

РЕШЕНИЕ

№ 27065

гр. София, 13.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **7317** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 – 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 10, ал. 6 от ЗСПД.

Образувано по жалба на С. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на М. лично и като законен представител на детето си А. С. с ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. С. М., с адрес за призоваване – [населено място], [улица], ет.3 БХК срещу Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/1769/01.07.2024 г. на И.Д. директор на Дирекция „Социално подпомагане“ –Л.- отказ за отпускане на еднократна помощ при раждане на живо дете по чл.6 ал.1 ЗСПД, поради липсата на основанията по чл.3 от закона.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован се представлява от адв. М., който поддържа жалбата на посочените в нея основания.

Ответникът, чрез упълномощен юрисконсулт Л. оспорва жалбата и изразява становище за правилност на заповедта.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, въз основа на доказателствата приема за установено следното:

Жалбоподателят С. Х. и С. М. са чужди граждани, живеещи постоянно в България с предоставен хуманитарен статут, и са родители на детето А. С., родено живо на територията на Република България, като семейството отглежда и двете си деца в страната ни. Майката на детето и жалбоподател в производството с заявление – декларация с входящ номер 1769/24.06.2024 г. (л. 24 и сл. от делото) е поискала от директора на Дирекция "Социално подпомагане" за получаване на еднократна помощ при раждане на дете по чл. 6 от ЗСПД. Със Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/1769/01.07.2024

г. И.Д. директорът на Дирекция „Социално подпомагане“ –Л. е отказал заявената помощ, тъй като няма нормативно основание за отпускане на помощ по чл. 6 от ЗСПД, не отговаря на условията на чл. 3, т. 5 от ЗСПД- няма сключена спогодба за изплащане на семейни помощи за деца, по която Република България е страна.

Съдът приема, че жалбата е процесуално допустима за разглеждане/върчена е на 03.07.2024г., а жалбата против нея е депозирана на 17.07.2024 г./, а по същество е основателна.

Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/1769/01.07.2024 г. е издадена от компетентен административен орган, в съответствие с правомощията, предоставени му с чл. 10, ал. 4, ЗСПД. Същата е мотивирана и постановена в резултат на неправилно прилагане на материалноправната разпоредба на чл. 3, ал. 1 ЗСПД вр. чл.32 от ЗУБ.

Съдът намира, че ответникът не е изпълнил задължението си да установи наличието на фактическите основания, посочени в заповедта, както и изпълнението на законовите изисквания, свързани с издаването ѝ (чл. 170, ал. 1 АПК), поради което и същата подлежи на отмяна поради следните съображения :По силата на чл.3 т.5 от ЗСПД право на семейни помощи за деца имат бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна.Тази норма е в противоречие с нормите на Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. и Директива 2011/95/ЕС/ на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 г. които макар и да нямат директен ефект за България като държава членка, тя е обвързана по отношение на резултата който трябва да бъде постигнат а именно получаване на необходимото социално подпомагане, което да е равностойно на предвиденото за гражданите на държавата членка. След като държавата ни не е ограничила предоставянето на социални помощи на лицата, на които е предоставен статут само до основните обезщетения, то с издадената заповед ограничаването на помощите е недопустимо.

Спорът е правен и се изразява в това има ли право жалбоподателката на социални помощи по реда на ЗСПД с оглед на обстоятелството, че ѝ е предоставен бежански статут /особена закрила/ по ЗУБ, която в сегашната редакция на ЗУБ е международна закрила. Разпоредбата на чл. 3 т. 5 ЗСПД не урежда хипотеза на предоставена международна закрила/бежански статут/, но предвижда такива права за чужденци на реципчна основа, ако е предвидено в международен договор или в друг закон. В друг закон – чл.32 ал.1 ЗУБ е предвидено, че чужденците с предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут имат всички права и задължения на българските граждани с изброени изключения и ограничения въведени със закон. Или, в ЗУБ който е специален по отношение на бежанците няма ограничения в правата на достъп до социалната система освен предвидените със закон. Няма ограничение в правата на чужденците с международна закрила /бежански статут/ в чл. 2, ал. 6 от ЗСПД и няма уредба по отношение на тези лица според ЗСПД в чл. 3, т. 5 ЗСПД но пък същата разпоредба не окончателна и не урежда изчерпателно хипотезите, за да се приеме, че е забранителна, а и препраща към друг закон или международен договор по който Република България е страна.

Ето защо и при анализ на цитираните разпоредби на ЗУБ, ЗСПД и цитираните разпоредби на общностното право следва извод за незаконосъобразност на обжалваната заповед. Всички правни изводи сочат на единствено решение в случая,

че няма основание за отказ и следва да се признае правото на семейни помощи за деца по реда на ЗСПД на жалбоподателката С. Х. като законен представител на А. С. / в този смисъл и решение № 13461/10.12.2015г по адм. Дело № 6027/2015г на ВАС VI отд./.

С оглед на изложеното допустнатото нарушение на материалния закон- чл.32 ал.1 от ЗУБ следва да бъде отстранено при новото разглеждане на преписката за отпускане на социална помощ.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1, ал. 2 АПК Административен съд София - град, 71 състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по оспорването на С. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданка на М. лично и като законен представител на детето си А. С. с ЛНЧ [ЕГН], чрез адв. С. М., с адрес за призоваване – [населено място], [улица], ет.3 БХК на Заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/1769/01.07.2024 г. на И.Д. директор на Дирекция „Социално подпомагане“ –Л..

ВРЪЩА преписката на директора на Дирекция „Социално подпомагане” - район „Л.” за ново произнасяне при съобразяване с мотивите,изложени в настоящето решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на осн. Чл.10 ал.6 ЗСПД.

Съдия: